

[Ministeren for offentlige arbejder]

flytte problemet ind i cityområdet, og det kan vel ikke være meningen.

Men selvfølgelig må alle de spørgsmål, som her er rejst, ses i en sammenhæng, og det er klart, at jeg også har stor lyst til at tage initiativ til en drøftelse med Hovedstadsrådet herom. Man skal selvfølgelig se disse problemer under ét og ikke bare pille enkelttemner ud; det er det helt overordnede trafikproblem, vi må se på.

Endvidere er der spørgsmålet om takstsamarbejdet mellem DSB og amtstrafikskaberne uden for hovedstadsområdet. Jeg kan om dette generelt sige, at baggrunden for, at behandlingen af det aktstykke, som blev fremsendt til finansudvalget, måtte udskydes i den sidste fase af udvalgets behandling, simpelt hen var, at der opstod tvivl om, hvorvidt man fra staten på den ene side og Amtsrådsforeningen på den anden side forstod det aftalegrundlag, som var fremlagt til godkendelse, altså om man havde opfattet det på helt samme måde. Derfor tilkendegav jeg over for finansudvalget, at jeg i forbindelse med indgåelsen af en aftale om takstsamarbejdet naturligvis måtte lægge vægt på, at der ikke skete forringelser for pensionister, og at priserne navnlig for månedskort og for togrejser ikke kom til at variere for meget, og at der ville ske en fortsat udvikling i takst- og billetsystemerne også teknologisk, således at der kunne ske en forenkling og harmonisering. Amtsrådsforeningen kunne ikke uden videre acceptere disse krav, og det er derfor, det har været nødvendigt at sætte en ny forhandlingsrunde i værk. Hvornår en sådan forhandlingsrunde er afsluttet, er det naturligvis umuligt på nuværende tidspunkt at sige noget om.

Til hr. Ikast skal jeg blot sige, at jeg var glad for hans bemærkninger om redegørelsen som helhed og for bemærkningen om, at der skal være balance imellem den kollektive og den individuelle trafik. På det punkt er vi vældig enige, og vi er meget enige om bemærkningen for så vidt angår krumtappen, som hr. Ikast brugte, da han nævnte den faste forbindelse over Storebælt. Jeg er helt enig med hr. Ikast i, at det er årtiers vigtigste projekt, vi her er ved at løse, og at det vil komme til at sikre fremkommeligheden for både enkeltpersoner og naturligvis også for erhvervslivet. Jeg er personlig vældig optaget

af at få behandlingen af lovforslaget fremmet så meget som muligt.

Også med hensyn til de nye IC/3-tog vil jeg gerne takke hr. Ikast, fordi han var en af de få ordførere, der beskæftigede sig med dette initiativ. Der tager vi mildt sagt et langt skridt ind i fremtiden. Det er afgørende vigtigt, at de nye IC/3-tog ikke alene bliver mere effektive, men at de også kommer til at tage langt mere hensyn til de handicappede, hvilket jo er et spørgsmål, som en række af ordførerne har været inde på.

Derudover var jeg glad og taknemlig for den ros, der blev givet DSB, for der har sandelig været rettet en del kritik imod DSB – kritik, som i hvert fald for et enkelt områdes vedkommende også har været berettiget og erkendt af DSB. Nu er det meget godt at give ros, men man skal også huske at rose en gang imellem, når der er grund til det, og der er grund til at rose DSB for initiativer som f.eks. »Ren rejse« og den mindre vold i S-togene. »Ren rejse«-projektet synes jeg har været pædagogisk vældig flot og smukt grebet an, og jeg tilslutter mig hermed den ros, som er tilgået DSB på dette område. Man har erfaringer fra i hvert fald én anden nordisk hovedstad, hvor man er gået anderledes til værks, og disse erfaringer var ikke positive. De erfaringer, vi har høstet her, var positive.

Hvad angår spørgsmålet om de handicappede, vil jeg gerne sige til hr. Ikast og andre, at det er et spørgsmål, ingen kan tage patent på. Det er helt urimeligt, at der er nogle, der forsøger at tage patent på dette at være mest handicapvenlig. Jeg har ved adskillige lejligheder spurgt, om der er nogen, der er uvenlig over for de handicappede, og det er endnu ikke lykkedes mig at finde nogen, som har erklæret, at de er uvenligt stemt over for handicapgrupperne. Derfor kan ingen tage patent på dette spørgsmål.

Endvidere har jeg nogle bemærkninger til hr. Helge Sander, der rejste spørgsmålet om Øresundsforbindelsen, og det er i og for sig også et svar til hr. J. K. Hansen. Hvad angår spørgsmålet om Øresundsforbindelsen, er det på det helt forberedende stade. Der sidder et embedsmandsudvalg i øjeblikket og drøfter en lang række økonomiske, linjeføringsmæssige og miljømæssige spørgsmål, og det siger sig selv, at vi må have en afklaring af dem, før vi kan komme videre. Jeg skal dog gerne